

ههلاج له شيعره فارسىيه كانى مه حوى دا

سه بور عه بدولكه ريم (شكار)

به هه مان شيوه شيعره كوردىيه كانى، له شيعره فارسىيه كانى مه حويدا، ههلاج ناماده بوونىكى بهرچاوى هه يه و له چهندين شويندا دهرده كه وىت، كه ئه مه ديارترين ئه و دهر كه و تنانه يه :-

مه حوى له شيعرىكد، كه به پاشبه ندى (بىيا) واته (وه ره) يان به واتا يه كى دى (ببىنه) كوئايى دىت، به م شيوه يه و له باسى عيشقى مه جنونه وه ده چپته وه بو باسى ههلاج:

(دورباش) غمزه راند گرچه مجنون را بدشت

جلوه اش گوید بسوى خيمه لیلی بيا⁽¹⁾

واته، گهرچى له يلا (يار) به دم نازى نامازه كردنه وه به ره و دهشت و ديوانه يى و ته نهايى (دوربكه وه ره وه) م لئده كات و بهرپم ده كات، به لام جيلوه كه ي -واته جيلوه ي يار- پيى ده لئيت به ره و ده واره كه ي يار وه ره وه يان سه يرى بكه و ببينه. كه واده زانين ليره دا ئه م له يلا و مه جنونه به مانا مروقانه كه ي نبىه، كه له زور شويندا پيشتر هه ر لاي مه حوى ببينمان، به لكو ئه م له يلايه ليره دا مانا يه كى عرفانىي هه يه و مه حوى مه به ستي لىي خوايه وه ك چون له به يتىكى كورديدا ده لئيت:-

ئەوا لە ییلا بە پۆژی حەشر ئەدا وادە ی لبقا (مەحوی)

هەتا قامی قیامەت، ئاە و واوہ ییلا نە کە م چبکە م!⁽²⁾

لێرەدا لە ییلا مەبەست لێی خواہیە، بە لگە شمان ئەوہ ییە، کە ئەو پارچە جگە لەوہ ی سەراپا شیعریکی عرفانیی بلندە پێشی بەبەیتیک دیت، کە مەحوی نە کە هەست دەکات لە یارانی پێی حەقیقەت بە جیماوہ، بە لکو داوای مردن دەکات، کە ئەوہ تاکە ریگایەتی و لە ئازاری جیلوہ و داہرانی لە یار (خوا) رزگاری دەکات:-

بە جی ماوم لە یاران، نابە جی ماوم، ئەجەل زویە

بە مردن لە م قوصوری ژینە ئیستیعیفا نە کە م چبکە م!⁽³⁾

لە بەیتە فارسییە کە شدا مەحوی دەلێت لە ییلا (خوا) گەرچی لە لایە کەوہ خۆی بە ئازاری داہران و غافلپوون لێی دوورم دەخاتەوہ، کە چی لە لایە کی ترەوہ بە جیلوہ و دەرکەوتنی دووبارە بەرەو خۆی بانگم دەکاتەوہ. دواتر مەحوی دیتە سەر باسی حەللەج:

مرد میدان محبت دید چون منصور را

عشق با تعظیم گفتش شاه من بالا بیا!⁽⁴⁾

لێرەدا مەحوی دەلێت: چونکە عیشق مەنصور ی (واتە حەللەج) ی وە ک مەردی مەیدانی مەحەبەت ھاتە بەرچاو، بە گەورەییەوہ وتی شای من بەرەو بالۆ بەرزی وەرە، مەبەستی ئەوہ ییە، کە کەوتە مەیدانە کەوہ ئیتر عیشق بەرە شاهی و بلندبوونەوہ ی برد. لێرەدا جگە لەوہ ی مەحوی (مەنصور) لە (ناو)وہ دەکات بە (حال)، واتە مەنصور لای واتای سەرخراو و بلندکراوہ وەر دەگرت، کە لای شاعیرە عارفە فارسەکان وە ک پێشتر باسمانکرد وا سەیر دەکریت. جگە لەوہ مەحوی بەروونی دەلێت، ئەوہ خواہیە، کە مەنصور ی کردوہ بە مەنصور و سەرخراوہ و پۆ لای خۆی بانگ کردوہ و ئەو بەرپرس نییە لەو کارە، واتە مەحوی دووپاتی بەرگینامە کە ی دەکاتەوہ، کە پێشتر وتی:-

لە بەرداری حەدا (خودا) من بم ئەتۆ مەست

دە قاضی حەق بلی، تو (حەق) چ بەردار!⁽⁵⁾

ھەر وہا مەحوی لە پارچە یەکی تری شیعەرە فارسییەکانیدا، کە بە گشتی باسی ئازارو دەر دی دووری لە یار یان نزیکی و ئازاری نزیکی دەکات، ئەمە بەرەو باسی حەللەجی دەھینیت و دەلێت:-

شە عشقش برون آورد منصور از بن زندان

برو بردار گفتش عالم سیرو صفا بنگر!⁽⁶⁾

لێرەدا مەحوی وە ک لە بەیتیکی کوردیدا، کە وتی:-

لە ئولکە ی عیشقەدا بی چوونە سەردار

بە ئاسانی مەزانە بوونە سەردار

لێرە شدا مەحوی بینینی سەیرو سەفای رۆح و بینینی رازو نھینییە گەورە و بلندەکان بە چوونە سەردار دەبینی و ئەوہ ش دەبیت شای عیشق (خوا) بیگات و لێرەدا مەحوی دەلێت، شای عیشق (خوا) مەنصور ی لە بنی زیندانی ژیان و ژیا نی مادی دونیاو جەستەدا دەرھینا و پێت، بچۆرە سەردار تا جیھانی چوون (سیر) و پاکی (صفا) بەواتایە ک یان سەیرو سەفا واتە جیھانی گەشتوگوزاری راستەقینە ی رۆحی مروف ببینیت

به واتا په کی گشتی و قول بینانه.

لیره شدا مه حوی دوپواتی ده کاته وه، که خوا حه للاجی له بن زیندانی مادیکه ری و دنیای به رته سکی ژیان و جه سته وه دهره یناوه و بردوویه تییه سهر داری نیشاندانی دنیای گشتوگوزاری نه یینییه هره جوان و بالاکانی خوا بوون و ژیان. که واته مه حوی لیره شدا به ناراسته و خو و به پوونی به رگری له حه للاج و وتنی (أنا الحق) ه که ی ده کات.

هروه ها په کی که له و به یته به هیزانه ی مه حوی، که ئا مازه یه کی قولی به حه للاج تی دایه، ئه وه یه، که ده لیت:-

بگفتا چون سوی دار البقاشد حضرت منصور

نبود از دار دنیا جز همین يك دار مارا بخش⁽⁷⁾

پیش چوونه سهر واتاو لیکدانه وه ی به یته که، ده یی بلین، ئه م پارچه یه که به پاشبه ندی (بخش) واته به خشین دیت، سه راپا شیعیکی سؤفیگری و عرفانییه و مه حوی له سهره تاو کوتاییدا داوای لیخوشبوون له خوا ده کات و په کی که له و شتانه ی که مه حوی له سهری داوای لیخوشبوون ده کات ئه وه یه، که وه ک حه للاجی کردووه و چووته سهر دار. مه حوی له به یتی پیش ئه وه دا ده لیت:-

اگرچه روسیه از معصیت هستم تو غفاری

باین جسم نزارو نالهای زار مارا بخش

لیره دا مه حوی، جگه له داننان به رویره شی و گونا هباریی خویدا، به لام تو (خوا) لی بوورده و خوشبوویت له گونا هی به نده کانت و مه حوی داوا ده کات به و له شه لاوازه و نالینه پر زارو گریانه ی بیبه خشی و ئینجا مه حوی، له وه تیگه یشتووه و پیگه یشتووه، که ته نها ریگای پاش هوشیار بوونه وه ی مرؤف له که موکورتی، به جیه یانی مافی به ندایه تی و چوون به ره و (به قا) یه، بویه ده لیت:-

بگفتا چون سوی دار البقاشد حضرت منصور

بلی بویه مه منصور به ره و داری به قا، که مه به ست لی ژیانی دواروژه رویش، چونکه:

نبود از دار دنیا جز همین يك دار مارا بخش

له بهر ئه وه ی له م داری دونیایه - مه به ست ئه م ژیانه یه - جگه له و داره - داری عشق و بلندبوونه وه و چوون به ره و خواو خو به کوشتندان وه ک حه للاج- داری تر واته مال و په نایه کی تر نه بوو. لیره دا چه ند مه سه له یه ک جیگه ی هه لوه سته له سه رکردنه:-

یه که م: مه حوی که ده لی (بلی) لیره دا (خود) ی مه حوی داوای پوونکردنه وه ی هه لو یستی حه للاجی لیده کات بو (خه لک و خواش)، بو خه لک به وه ی که ئه م دنیا کاتییه و کورته ته نها یه ک ریگای تی دابوو بوچوون به ره و ژیانی جاویدانی، ئه ویش به چوونه سهر داری عیشقی خوا بوو. بو خواش داوای لیخوشبوون و به خشین ده کات، که نه وه ک له لایه ک له و کاره دا که موکورتی و فه رمان شکاندنیکی خویان ئه نجام دابیت، یان له لایه کی تره وه، که واده زانین ئه مه یان به هیزتره وه ک مه منصور رازو نه یینی بلندی حه قیقه ت و عیشقی خویان خستیته به رده م خه لکی نه شاره زاو عوامی وه ک حه للاج و به وه ش بی فه رمانی خویان کردبیت و بوپاکبوونه وه ش خوا هر له م دونیادا دووچاری ئه م نازارو نار هه تییه گه وره ی کردبیت، که ئه مه باوه ری زورینه ی عارف و سؤفییه کانه له سه ر حه للاج.

دووه م: مه حوی وه ک پیشتر باسما نکرده، که (دار) له لای زور ئاماده یی هه یه و واتای قولی هه یه و زور جار

به‌راوردی ده‌کات به (به‌رد)⁽⁸⁾، لیره‌شدا (دار) له‌لای زۆر به‌قولی به‌کاردی و له‌رێگه‌ی دوالیزمه‌ی (دار الدنیا)، یان (دار الفناو) که عارفه‌کان ناوی لی ده‌نێن و (دار البقا) ه‌وه، واتایه‌کی نوێ له (دار) دروست ده‌کات و (دار) لیره‌دا ده‌کاته پردیک بۆ په‌رینه‌وه له دار-واته مال و خانه، له زمانی عه‌ره‌به‌یدا-، له داری دنیاوه بۆ داری به‌قا، واته مال و خانه‌ی مانه‌وه و جاویدانی و نه‌مری. ئەم به‌کاره‌یێنانه‌ی (دار) ه‌ لیره‌دا ه‌ینده به‌هێزه وه‌ک ئەوه‌ی له‌م دنیا‌دا هه‌موو شته‌کان نه‌بوو (عدم) بن و ته‌نها شتی، که هه‌بیته‌ ته‌نها ئەم یه‌ک داره بیته، ئەویش مه‌به‌ستی له‌سه‌رکردنه به‌مالی عرفان و سو‌فیه‌گریدا، که ده‌تگه‌یه‌نیته به‌سه‌رداری و بلندی وه‌ک هه‌للاج.

هه‌ر ئەم باسی دارو هه‌للاجه، ده‌مانبات به‌ره‌و پارچه‌یه‌کی تری فارسی مه‌حوی، که له‌گه‌ل باسکردنی هه‌للاجدا دنیا‌یه‌کی هه‌للاجیانه له سه‌راپای شیعره‌که‌دا ده‌بینین، که به‌باشی ده‌زانین سه‌ره‌تا شیعره‌که وه‌رگه‌یه‌رینه سه‌ر زمانی کوردی و ئەوکات لیکدانه‌وه‌ی بۆ بکه‌ین:

حذر زدام بلاکن، بزلف یار مپیچ
 نبوده تاب کمندت بکارزار مپیچ 1
 بدشت یأس دل آسوده‌گرد چون مجنون
 چو کوهکن بسر کوه انتظار مپیچ 2
 ز نارسائیت از چشم جوی خون رانی
 در این چمن بسهی سروجویبار مپیچ 3
 جامه خشننت بوی عشق نی زاهد
 چو خارپشت خودت در لباس خار مپیچ 4
 دهن ببند بلاجویی است حق گویی
 بدار دست زمنصورت، بدار مپیچ 5
 خطش سپاه بلا، دام صد قچا زلفش
 ز جوش دور حذر صد حذر بمار مپیچ 6
 مخور فریب باین عنکبوت نفس خسیس
 تو باز دست شهی چون مگس بتار مپیچ 7
 شکست طرز بجامانده تیره‌گی خیز است
 چو بادگرد زجا بر خاکسار مپیچ 8
 مباش منتظر جلوه رخش (محو)
 تو مشت خار باین برق شعله بار مپیچ 9

سه‌ره‌تا پێش چوونه نیو لیکدانه‌وه‌یه‌کی ره‌خنه‌یی بۆ ئاماده‌یی هه‌للاج له پارچه شیعره‌که‌دا، واده‌زانین باش وایه سه‌رنج له چه‌ند وشه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ک بده‌ین، وه‌ک (داوی به‌لا، زولفی یار، گوریسی که‌مه‌ند، داری سه‌روو، داری ده‌ست، دار، تاری جال‌الۆکه)، هه‌روه‌ها سه‌رنج بده‌ین له وشه‌و ده‌سته‌واژه‌کانی (ده‌شتی نا‌ئومیدی، کیوی چاوه‌پروانی، جوگی خوین، ناسازگاری و لیلی، کالای درکاوی، مار، بازی شاهانه، کونه با، خۆله‌میش، مشتی درک، بروسکه‌ی رو‌شنایی بارین). هه‌روه‌ها سه‌رنج له زه‌نگی ئاگادارکردنه‌وه‌ی وشه‌ی (مپیچ) بده له سه‌راپای ئەم شیعره‌دا ئاگادارکردنه‌وه له مه‌ترسی ده‌باری.

له سه‌راپای ئەم شیعره‌دا خۆله‌میشی سووتانی (هه‌للاج-عاشق) به‌سه‌ر هه‌موو شاخ و دۆل و به‌رزی و نشیوی شیعره‌که‌دا پ‌ژاوه، د‌یره هه‌للاجیه‌که، که مه‌به‌ستمان لێی:-

دهن ببند بلا جویی آست حق گویی

بدار دست ز منصوریت، بدار مپیچ⁽⁹⁾

که ده که ویته ناوهندی پارچه شیعره که وه، واته ده که ویته بهیتی پینجه م که ده کری به ناوهند دابنریت، بۆ شیعریک، که تۆ بهیته، به لام په یوه ندییه کی سهیری به سه ره تاو کۆتایی و به لکو سه راپای شیعره که وه هه یه، بهیتی سه ره تا که بریتییه له :-

حذر ز دام بلاکن بزلف یار مپیچ

نبوده تاب کمندت بکار زار مپیچ⁽¹⁰⁾

سه ره تا هۆش یاریدان به به رامبه ر ته نها له وشه ی (ئاگاداریه-حذر) دا به قولی ده رناکه وی، به لکو له چه ند شتیکی تر دا به قولتر ههستی پی ده کریت، وه که ئه وه ی کۆتایی شیعره که به پاشبه ند (ردیف) ی (مپیچ) دیت، گه ر ئه وه له نیوه دپیری دووه مدا به کارهاتبیت، ئه وا له بهیتی یه که مدا، هه ر له دپیری یه که م و له دپیری دووه میشدا (مپیچ) به کارهاتوه، چونکه وه که له بهیتی یه که م و پینجه مدا ده بینری (بلا-به لا) له ریدایه، بۆیه تۆ که گوریسی که مه ندت پی نییه بۆ به رگری له به رامبه ر دیتنی دیداری یار، ئه وا مه رۆ و خۆت له باسکردنی ئه زمونت له گه لی بپاریزه، چونکه ئه وکاته، که جیلوه ی دیداری یار ده بینی، ئیتر له مه ستیدا خۆت پی ناگری و حه قیقه ته که ئاشکرا ده که یت و ئه وکات به داردهستی (منصور) ی خۆت، خۆت به داری سیداره هه لده واسی و ده پپیچی.

ئیس تاش تیده گه یین، که سه ره تا وتمان سه رنج بدن له وشه و ده سته واژه کانی (داوی به لا، گوریسی که مه ند، داری سه روو، داری ده ست، دار، تاری جالالۆکه) که هه مووی تۆرپیکی پیکه وه به ستراوه به ره و ده رخستنی دارو له سیداره دانی حه للاج و ده رخستنی که وتنه تۆری یار ده سه لمینی.

راسته ئیمه (تۆ) له م دونیا نا ئومید که رده دا به دوا ی ئومیدی بالا و به خته وه ری راسته قینه و بی سنوری و پوونا کترین پووناکی و جوانترین جوانی و ژیان به مانا راسته قینه که ی ده گه رپین، به لام دوا جار پیویسته به و راستییه بگه یین، که ئه وه له م ژیا نه سنوورداره دا به ده ست نایه ت، بۆیه :-

بدشت یأس دل آسوده گرد چون مجنون

چو کوهکن بسر کوه انتظار مپیچ⁽¹¹⁾.

له سۆفیگه ری و عرفاندا مرۆف ده بیته خۆی (ده روونی) به جی بهیالی و به دوا ی سۆراخی خولیا بالا کانی له گه یشتنی به بی سنوری و ژیان به مانا راسته قینه که ی و دارپینی هه موو که موکورتییه کان و مردن بروت، بۆیه ئه و ده بیته رپیوار - سالک - جگه له و رپیوارییه، که چوون به ره و ئاسوده یی و مایه ی ئاسوده بۆهاتنیه تی، شته کانی تر به ده شتی نا ئومیدی ده بینی، وه که فه رهاد نییه، که خه ریکی داتاشینی کیوی چاوه روانی شیرین بیته.

عارفه کان، که جیلوه ی یاریان دیوه، بی ئه و هه لئا که ن و توانای چاوه روانیان نییه، چاوه روانی کردنی ته نانه ت به هه شت و خۆشییه کانی و دیتنی یار (خوا) له وی دا بۆیان ئارامی به خش نیه، به لکو ئه وان ده یانه وی (یار) هه میشه له به رچاویان بیته و له نیو چرکه ساته کانی ژیان و مردن و ژیا نی هه میشه ییشدا چاویان لی بیته نه ک چاوه رپی بکه ن، کاری عیشق ئاسان نییه و گۆرپینی چاوه روانی به بینینی هه میشه یی زۆر زه حمه ته، چونکه :-

زنار سائیت از چشم جوی خون رانی

در این چمن بسهی سرو جویبار مپیچ (194)

له ناسازگاری و لیلی خۆته وه ناتوانی جوگه ی خوینی عیشقی راسته قینه بینی، چونکه ئه وی مه مله که تی که

کاتیک دەبینییت، که نەتەنھا وەك سوپەھەری دەلیت: دەبا چاوانمان بشۆین، ئەو کات سەیری دۆنیا بکەین⁽¹²⁾، بەلکو دەبیت پێشتر دل و ناخمان بشۆین ئەو کات چاومان توانای بینینی ئەوی دەبیت، بۆیە پێش گەیشتن بەو حال و مەقامە خۆت لە قەدی داری سەروی سەرچۆگاوه - که زیاتر پێدەچیت مەبەستی (جوی) ی دێری پێشتر و جۆگە ی خوینی عیشق بیت - هەلمەواسە، چونکە:

زجامە خشت بوی عشق نی زاهد

چوخاریشت خودت در لباس خار مپیچ⁽¹⁴⁾

ئە ی (زاهد-تۆی بەرامبەر)، تێمەکەو و پۆلەت بین مەبە و وامەزانە بە پۆلەت گۆرین دەگەین بە حەقیقەت و یار، تۆ، که بۆنی عیشق لە جلوبەرگە پۆلەتپۆشە زبەرە کەت نەبیت، ئیتر بۆچی خۆت ئازار دە دەیت و کالای درکاوی وەك ژێژک لە بەر دە کەیت؟

پاش ئەو ی (زاهد- سۆفی- پۆلەتبینەکان- تۆی بەرامبەر) ئەم حەقیقەتە ی سەرەو تان پێ راگە پێراو هۆشیار کرانەو، وەك ئەو ی ئەمجارە بە راستی دل و ناخمان شۆردبیت لە چاوە پوانی و پۆلەتخواری، ئەو کاتە ش یار (خوا) جیلووی خۆی نیشاندا بیت و بوو پێتە هاوارازت و بە بینینی مەستبوویت، ئەمجارە:

دەند ببند بلا جویی است حق گویی

بدار دست زمنصورت، بدار مپیچ⁽¹⁵⁾

لێرەدا چەند مەسەلە یەك جیی سەرنجە:

یەكەم: وەك پێشتر و تمان ئەم بەیتە که ناوهندو ناوہ راستی پارچە شیعەرە کە یەو باسی حەللاج دەکات، بە یوہندی قولی بە بەیتی یەكە مەوہ هە یە، که دەلیت:-

حذر زدام بلا کن، بزلف یار مپیچ

نبودە تاب کمندت بکارزار مپیچ⁽¹⁶⁾

بۆیە بێدەنگ بەو حەق ئاشکرا مەکە، چونکە ئاشکرا کردنی حەق بە لایە بۆت و تۆش که کە مەندی بەرگری کردن لە خۆت لە بەرامبەر ئەو پووداوە گەورە یەت نییە مە چۆ بە مەنصور بوونت واتە سەرکەوتن و بلندبوونەو ی روحت، مەکە بەداری سیدارە بۆ خۆت.

دووەم: دەردەکەویت، که مەحوی هاو پرایە، لە گەل ئەو کۆمەلە سۆفی و عارفەدا - که زۆرینە پیکدەهینن - حەللاج بە عارف و خواناس دەزانن، بەلام سەرزەنشتی دەکەن، لەو پووەو که نە دەبوو ئەو رازو حەقیقەتە گەورەو بالایانە بخاتە بەردەم خەلکی ئاسایی و عوام.

سێیەم: مەحوی وەك فارسەکان - نەك عەرەبەکان - ناوی (مەنصور) لەبری (حەللاج) بەکار دەهینیت، که ئەمەش دەلالەت و واتای ئەو دەگەین، که ئەوان پێیان وایە حەللاج گەرچی کوژراو لە ناوبرا، بەلام لە راستیدا ئەو (مەنصور- سەرکەوتوو) ه⁽¹⁷⁾.

مەحویش لەم بەیتەدا نەك مەنصور بە کارهیناوە، بەمانای سەرکەوتوو، بەلکو بوونی تۆیە بە (مەنصور- سەرکەوتوو)، که تۆ بەهۆی ئەو سەرکەوتن و بلندبوونەو و بینینی جیلووەو رازەکانی یار (خوا) هەو، مەست بوویت، بۆیە بە ئاگابەو بی دەنگ بە.

چوارەم: وردەکاری لە بەکارهینانی (داردەست) دا وەك ئەو ی مەحوی بلی، بە بی (گۆپال- داردەست) ی جیلووەو خۆشەویستی و عیشق ناتوانین ئەم ریی ژیانە بپین. وا دەزانین ئەو وەك عەساکە ی موسا وایە، که

له باره یه وه وتی، (هی عصای أتوکاً علیها) واته، ئەوه گۆپالە که مه، که بۆ پشوودان له ماندوویه تیی ژیان خۆم به سه رییدا ده ده م. به لام وریابه گۆپالە که ت له به رچاوی خه لکدا گه وره مه که و مه یکه به داری له سیداره دانی خۆت، به دیدیکی تردا مه حوی ده یه ویت هه موومان داری له سیداره دانی هه للاج بچوک بکه ینه وه و بیکه ین به دار ده ست و گۆپال، نه ک نا ئاگایانه گۆپالە که ی خۆمان گه وره بکه ین و بیکه ین به داری سیداره و خۆمانی پیداهه لواسین. مه ترسی مه حوی روو له زیادبوون ده کات و ده لیت:-

خطش سپاه بلا، دام صد قضا زلفش

زجوش دور حذر صد حذر بمار مپیچ (18)

جیلوه کانی یار ترسناکن و سوپای به لایه بۆ تۆی نا ئاماده، داوی زولفی سه د قه زاو قه ده ره، وریابه له ده وری مه ترسی وه ک مار ترسناک خۆت مه پیچه. هه ر لیره شدا ورده کارییه ک و پیوه ندییه کی سه یر له نیوان (که مه ند- داری ده ست- داری سیداره- داری سه روو- مار) دا ده بینریت. دواتر مه حوی ده لیت:-

مخور فریب باین عنکبوت نفس خسیس

توباز دست شهی چون مگس بتار مپیچ (20)

ئهم دیره ی مه حوی، ئەوه ده سه لمینی، که به شیکی ترسی گه وری مه حوی له ئاشکراکردنی رازی بینینی یار، بۆ ئەوه ده گه رپته وه، که تۆی ئە زموندار (سالک- سو فی)، که پیشتر ئە و پله و پایه بلنده ت به خۆته وه نه دیوه، که ئە و بلندییه ده بینی، ئە و کاته نه فسی خراپی جالالۆ که ئاسات هه ز به خۆه لکیشان و نیشان دانی گه ورییه خۆ (منیه تی) ده کات و ده یه ویت وه ک میش له تارو داوه کانی خۆیه وه بتالینی تا وه ک (بان) نه توانی بفریت، به لام تۆ وریابه و فریو مه خۆ، که تۆ بوویت به (بازی سه رده ستی شا (خوا) و ئە و پایه بلنده ت ده سته که وتوه، ئیتر خۆت مه خه ره داوه کانی نه فس، چونکه گه ر وانه که یت ئە و تیده که ویت و شکست ده هینی ت و بزانه که شکست:-

شکست طرز بجامانده تیره گی خیز است

چو بادگرد زجا بر بخاکسار مپیچ (20)

مه حوییه ک، که پیشتر ستایشی مه جنونی کرد، که رپیوار (سالک) ه و له ده شتی نا ئومیدییدا به رده وام به دوا ی گه یشتن به یاردا ری ده کات و ناتوانی چاوه پروانی بکیشی. لیره دا (شکست) پیناسه ده کات به به جیمان له کاروانی چون به ره و دیداری یار، که واته ژیان یان چون و رپیوارییه یان شکست و به جیمان، گه ر چون و رپیواریی مروف به جیلوه و پۆشنایی یار بکه یه نیت، ئە و شکست به جیمان ه و ئە و هه ز به خه تره شی و تاریکی هینه رییه. بۆیه ئە و کات توانا و جوله ت له بری چون به ره و پۆشنایی وه ک تونده با و کونه با به سه رخۆله میشدا - نه ک ناگرو پۆشنایی- دا هه لده کات.

دوا جار مه حوی خۆی له ئاستی ئە م ریگا پر مه ترسییه ی گه یشتن به یاردا نابینی، بۆیه ده لیت:

مباش منتظر جلوه رخش (محو ی)

تو مشت خار باین برق شعله بار مپیچ (21)

بەراۋىزە كان:

1. الحلاج، الطواسين (مناجيات)، لا 479.

2. ھەمان سەرچاۋە، لا 233

3. ھەمان سەرچاۋە، لا 233.

4. ھەمان سەرچاۋە، لا 479.

5. ھەمان سەرچاۋە، لا 119.

6. ھەمان سەرچاۋە، لا 502.

7. ھەمان سەرچاۋە، لا 504

8. بىروانە: 2-2-3-5.

1 كە مەند: گورىسېكە سەرىكى ۋەك داۋى لىدە كرىت بۆ فرېدانى بۆ كە سېك يان نىچىرىك و دواتر توند كىردنى لە مىلى دا ۋاتە كە رەستە يەكى جەنگى بوۋە لە كۆندا.

ۋاتە: بە ئاگا بە لە داۋى بەلا، بۆيە خۆت بە زولفى يارە ۋە مەپپچە، كە تۆ ئۆقرە ۋە گورىسى كە مەند بە نەند نى، خۆت مە پېچە لە شەر.

2. لە دەشتى ئائومىدىدا دل ئاسودە بە ۋەك مەجنون بسورپەرە ۋە، ۋەك فەرھادى كۆكەن خۆت گىرۆدە ۋە پىچراۋى كىۋى چاۋە پوانى شىرىن مەكە.

3. لە روۋى نەگە يىشتە ۋە لە چاۋى خۆت جۆگە لە خويىن ۋە لە چەمەن ۋە لا لە زارەدا خۆت لە قەدى دارى سەروۋى سەر جۆگاۋە ھەلمە ۋە ھەلمە پېچە.

4. نى: بۆ نەفى بە كاردىت-ھەرۋە ھا بۆ ئامىرىكى ۋەك شىمال، كە لە قامىش دروست دە كرىت، ۋاتە: - ئەى (زاھد) بە بى ھاتنى بۆنى عىشق لە جىل ۋە بەرگە زىرە كە تە ۋە (مە بەستى خەرقە ۋە جلى خورى زاھدو سۆفیانە يە)، ۋەك ئىژىك خۆت لە كالائى دىر كە ۋە ھەلمە پېچە.

5. ھەق گوتن بەلا ۋە ۋىستى يە بۆيە بىدەنگ بە، لە (مەنصورى) خۆتە ۋە ۋە بە دەستى خۆت خۆت لە سىدارە مەدە.

6. خەتى ئەمرۆ رومەتى سوپاى بەلايە، داۋى زولفى سەد قەزاۋ قەدەر، لە سوورپانە ۋە بە دەۋرى ھەزو مەترسىدا سەد جار بە ئاگا بە ۋە خۆت بە مارە ۋە ھەلمە پېچە.

7. بە جالالۆكەى خراپى نەفست فرىو مەخۇ، تۆ بازى سەردەستى شاھىت، ۋەك مېش لە تارى جالالۆكەى نەفست خۆ ھەلمە پېچە.

8. شىكست، ۋەك كە سېكى بە جىماۋ تارىكى ھېنەرە، ۋەك توندە با يان كونە با بە سەر خۆلە مېشا ھەلمە كە.

9. مەھوى چاۋە پى جىلوھى روى يار مەبە، تۆى مېشى دىر ك خۆت لە م ھەرە بروسكە پۆشنايى بارىنە ھەلمە پېچە.

10. ھەق گوتن بە لاۋىستىيە بۆيە بىدەنگ بە، لە (مەنصورى) خۆتە ۋە ۋە بە دەستى خۆت، خۆت لە سىدارە مەدە.

11. بە ئاگا بە لە داۋى بەلا، بۆيە خۆت بە زولفى يارە ۋە مەپپچە، كە تۆ ئۆقرە ۋە كە مەند-كە مەند گورىسېكە سەرىكى بە بازىنى ۋەك داۋى لىدە كرىت بۆ فرېدانى بۆ مروڤ يان گيانلە بەرىك و دواتر توند كىردنى لە گەردنى بە كاردىت-ت نى خۆت گىرۆدە ۋە ھەلمە پىچراۋى جەنگ مەكە.

12. له دهشتی نائومییدی دلّه وه، ئاسوده و بئی باكانه دهست بکه به گه پان وهك مه جنون، وهك فه رهاد خۆت به ندو پيچراوی سهر كیوی چاوه پيی شیرین مه كه.
- واته: مه جنون، سالكه ههر ده پروات و نازانی به كوی ده گات، به لام فه رهاد، چاوه پيی به خته وهری له عیشقی زه مینی (شیرین) ده كات.
13. له ناسازگاری و لیلی خۆته وه له چاوگی جوگی خوین مه روانه و له و چه مه ن و لاله زاره دا خۆت له قه دی داری سه رووی سهر جوگاوه هه لمه واسه و هه لمه پيچه.
14. ئاماژه به به شیعریکی سوهرابی سوپه هری كه ده لییت:
- چشم هارا باید شست، جوردیگر باید دید
واژه هارا باید شست، واژه باید خود باید،
واژه باید خود باران باشد
- واته، ده بی چاوه كان بشوویت، ده بی جوریکی دیكه ببینی، وشه كان ده بی بشوویت، وشه ده بی خۆی بییت، وشه ده بی خۆی باران بییت، بروانه: صالح حسینی، گلهای نیایش (شعرو نقد سهراب سپهری)، چاپ اول، انتشارات نیلوفر، تهران، 1375، لا 135.
15. ئه ی زاهد، كه له جل و بهرگه زبره كه ت-مه بهستی خه رقه و جلی خوری زاهدو سو فیه كانه-بوئی عیشقی نایهت، ئیتر وهك ژیزك خۆت له كالی درك هه لمه كیشه و هه لمه پيچه.
16. چه فگوتن به لاویستی یه، بویه بی دهنگ به، له (مه نصوری) خۆته وه، به دهستی خۆت، خۆت له سیداره مه ده.
17. به ئاگا به له داوی به لا، بویه خۆت به زولفی یاره وه مه پيچه، كه تۆ ئۆقره و كه مه ند-كه مه ند گوریسیكه سه ریکی باز نه بییه وهك داوی لیده كریت بۆ فریدانی بۆ مروفتك یان گیانه له به ریك و دواتر توند كردن له گه ردنی به كاردییت-ت نیه خۆت گیرۆده و هه لپیچراوی جهنگ مه كه.
18. بروانه: 1-2-1-4.
19. خه تی ئه بروو رومه تی سوپای به لایه، زولفی داوی سه د قه زاو قه ده ر، له سورانه وه به ده وری چه زه رو مه ترسیدا سه دجار به ئاگا به و خۆت به ماره وه هه لمه پيچه.
20. به جالجالۆكه ی خرابی نه فست فریو مه خۆ، تۆ بازی شاهینه ریت، خۆت وهك میش مه خه ره تاره كانی و خۆت لیی هه لمه پيچه.
21. شكست وهك كه سیکی به جیماو تاریکی هینه ره، وهك تونده با یان كونه با به سه ر خۆله میشا هه لمه كه.
22. مه حوی چاوه پيی جیلوه ی روی یار مه به، تۆی مشتیک درك خۆت له م هه وره بروسكه پۆشنایی بارینه هه لمه پيچه.